

maaske i de dyre Tider. Man ønsker fremdes fra visse Sider at holde Foredrag — der er holdt 20, 30, 40 Foredrag — om Svingningerne, hvis man vil, kan man bruge Ordet „Spekulation“, om Usikkerheden, men det er i Byggeomkostningerne, ved Indkøb af Redskaber og Kreaturer, der har været de meget store Svingninger, den mægtige Forskel her i Landet, ikke i Jordpriserne. Jeg vil i øvrigt overfor den Tanke, at Staten skulde paatage sig en Slags Garanti for erhvervsdrivende Medborgere, sige, at der saa er andre Husmænd, som ikke har den Garanti, der er andre Landmænd, Næringsdrivende, Haandværkere og Købmænd, som ogsaa skulde have Garanti for, at de var fritaget for, hvad Konjunkturerne kunde bringe dem af godt eller ondt. Og endelig, hvem skal da yde Garantien? Man kan jo ikke blive ved at lave en Jordfond ved at beklippe en vis snæver Kreds af Medborgere; de er snart forsvundet. Saa er der Statskassen, og hvem er det? Det er Skatteyderne. Skal det være Princip, at vi garanterer hinanden at være fritaget for Følgerne af Konjunkturerne og lægge det over paa Skatteyderne? Det er en teoretisk Betragtning, som kan være god nok, naar man overvejer Forholdene fra et luftigt Ståde, men som i det praktiske Liv, i Realiteternes Verden ikke har nogen Betydning.

Det ærede Medlem vidste ikke, hvem det var, jeg betegnede som 8 Timers Medborgerne. Jeg indrømmer, at det var en noget kort Udtryksform, og jeg skal da forklare, hvad jeg mener. Dermed mener jeg alle de Medborgere, der er tvunget ind i Fagforeningerne, som tvinger dem til ingen Sinde at arbejde mere end 8 Timer om Dagen, og dem, jeg særlig tænker paa i denne Forbindelse, er de ærede Medborgere, der arbejder i Murer- og Bygningsfagene, og som om Sommeren optræder paa den Maade, at de uden Hensyn til, at her er Aarstiden, da der kan arbejdes, og arbejdes meget mere end 8 Timer, har den Tvang over sig, at de maa underkaste sig, hvad Fagforeningen i saa Henseende siger, og derved bidrager til, at Bygningsomkostningerne bliver uforholdsmæssigt store, hvad der giver Anledning til det meningsløse Forhold, at man skal indføre fremmede Haandværkere til Landet, og hvad særlig denne Lov angaar, er Hovedaarsagen til, at det er saa dyrt at oprette smaa Husmandsbrug, som det er for Øjeblikket.

Det ærede Medlem raadede mig til at sætte mig ind i Jordvurderingen, inden jeg udtalte mig derom. Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke er den rette til at

give mig Raad i den Henseende, hvis han har den Opfattelse, at den enkelte Mand selv kan ansætte, hvad hans Ejendom skal vurderes til ved Ejendomsskyldvurderingen. Jeg tror, at det ærede Medlem hellere skulde give sig til at studere lidt nøjere, hvorledes det gaar til ved disse Vurderinger.

Jensen (Aale): Om det store Spørgsmaal, som er det kardinale, og som den højtærede Landbrugsminister og jeg er uenige om, nytter det ikke at blive ved at fortsætte Diskussionen. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at de Betragtninger, jeg kom med, var ikke alene teoretiske, men ogsaa luftige. Den højtærede Minister vil dog maaske, naar han ransager sit Ordforraad, kunne finde Udtalelser, der er nok saa kønne. Ellers maa han finde sig i at faa samme Talemaader igen.

Jeg ved saa udmærket godt, hvad den højtærede Minister mente med Udtrykket 8-Timers Medborgere. Jeg var klar over, at det var Fagforeningsmedlemmerne. Det er slet ikke noget nyt, at den højtærede Landbrugsminister udtaler sig imod disse, jeg tror endogsaa, at han har brugt meget stærkere Udtryk overfor Fagorganisationerne. Her er vi ogsaa uenige. Fagforeningerne har gennem mange Aar forbedret Vilkaarene for Arbejderne. Det kan jeg tale med om med lige saa god Ret som den højtærede Landbrugsminister, og jeg tror i noget højere Grad. Jeg erindrers godt, hvad en Arbejder var regnet for i min Drengetid, og hvad han nu er regnet for. Det kan være, at den højtærede Landbrugsminister selv er Medlem af en Fagforening; det skulde forbavse mig, om han ikke var Medlem af et Mejeri, et Slagteri eller en Brugsforening. Naar man er Medlem af et Mejeri, skal man jo levere Mælk til dette Mejeri; det er ogsaa en Tvang, man har paa sig. Man har jo dannet Brugsforeninger for at modvirke Kapitalens Overgreb, man har dannet Foderstofforretninger og meget andet; det er akkurat det samme, som Arbejderne har gjort, de har taget Lære af Landmændene i saa Henseende, og det forekommer mig at være meget fornuftigt af dem.

Den højtærede Landbrugsminister udtalte, at jeg havde sagt til ham, at han skulde sætte sig ind i Jordvurderingen, før han udtalte sig derom. Nej, jeg sagde, at han skulde sætte sig ind i Jordvurderingen, inden han afbrød mig, for den højtærede Landbrugsminister sagde, at jeg skulde sætte mig noget bedre ind i det end at udtale, at den enkelte selv vurderer sin Ejendom. Ved den højtærede Landbrugsminister da